

undersøge, hvorvidt og paa hvilke Maader der fra Statens Side kan gøres Noget for at hæve Arbejdernes aandelige og materielle Livsvilkaar og særlig for at firkte Arbejderne mod uforfkyldt Nød, navnlig i Alderdommen;

2) at Medlemmernes Antal fastsættes til 11;

3) at Kommissionen forelægger Udbyttet af sin Undersøgelse for Folkethinget;

5) at Thingets Formand bemyndiges til at iværksætte det Fornødne til denne Beslutnings Udførelse.

**17.** Andragende fra affat Skolelærer Feilberg (indbragt den 2den Marts af Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds, Clausager).— Affat Skolelærer Feilberg, Cand. theol. og Husmand i Lønborg Sogn, andrager om, at Rigsdagen vil hjælpe til, at Bestemmelserne i Loven af 8de Marts 1856 § 18 om, at Naturalydelsen af Korn til Skolelærerne skal bortfalde ved Balance, overholdes af Lønborg-Egvad Sogne-raad. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet har den 27de September 1873 ikke fundet Høje til at foretage Videre i Anledning af et lignende Andragende. — De nærmere Omstændigheder ved den formentlige Lovovertrædelse ere ikke forklarede, og Udvalget kan derfor ikke gjøre noget Forslag derom; det maa antage, at der maa foreligge en Misforstaaelse, da Ministeriet selvfølgelig vil paase Lovbudets Overholdelse.

**18.** Andragende fra 154 Beboere af Salling og Høver Sogne (indbragt den 4de Marts af Folkethingsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, Th. Nielsen). — 154 Beboere af Salling og Høver Sogne, Veile Amt, andrage om, at Folkethinget vil hjælpe til, at de nævnte Sogne kunde fritages for den særlige Dfferdag, der er tillagt den hos Sognepresten og Seminarieforstanderen sidste Sommer ansatte Kapellan. De hos tidligere Seminarieforstandere i Salling ansatte Kapellaner have ikke haft en saadan Dfferdag, men ere udelukkende blevne lønnebe af Presten og Staten, og dette finde Andragerne naturligt og billigt, da Kapellanholdet jo alene er grundet i Seminarieforstander-Embedets Forbindelse med Prestekaldet. Paa et Andragende desangaaende til Kirke- og Undervisningsministeriet har dette den 22de November 1873 svaret, at „den Kapellanen tillagte Ret til en Dfferdag er begrundet i den almindelige Bestemmelse i kongelig Reskript af 12te Mai 1812, hvis Almindelighed ikke er udelukket ved Lov af 25de Marts 1871, § 13,“ hvortil Andragerne bemærke, at det foreliggende Tilfælde jo er en Ufvigelse fra det almindelige Forhold, for hvilket hint Reskript er givet, og at Dfferdagen derfor ogsaa, som ansøgt, først er krævet i afvigte Aar. — Uagtet den i Plakat 9de Juni 1847 fastsatte Dfferdags Lov ikke omfatter Dffret til Kapellaner, og det saaledes Aaar Beboerne frit for selv at unddrage sig Følgerne af den fastsatte Dfferdag, finder Udvalget dog, at Anvendelsen af Reskriptet af 1812 i dette Tilfælde rammer ubilligt, og foreslaar derfor at henvise Andragendet til Kirke- og Undervisningsministeren i det Haab, at Ministeren ved kommende Tjenstledighed vil sørge for, at Menigheden fritages for denne særegne Byrde.

**19.** Andragende fra 186 Familiefædre i Ringkjøbing Amt (indbragt den 9de Marts af Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds J. Madsen). — 186 Familiefædre fra Buur, Bemb, Gjording, Nes, Møborg og Bøvling-Flønder Sogne bede Folkethinget fremme det i tidligere Samlinger i dette Thing vedtagne Lovforslag om Besættelsen af Præstembederne saa hurtig, som det under de politisk-vanskelige Forhold er muligt, idet de bemærke, at de nærmest ere foranledigede dertil ved den Erfaring, at en i November forrige Aar fra alle bosiddende Medlemmer i de 3 førstnævnte Sogne indgIVEN Ansøgning om at faae bestikket en vis bestemt Præst, som de kjendte og havde Tillid til, ikke blev tagen til Følge. — Udvalget er enigt med Andragerne i at ønske dette Spørgsmaal snarest mulig ordnet ved Lov.

**20. a.** Andragende fra 3 Lærere fra Aalborg (indbragt den 3die Marts af Folkethingsmanden for Aalborg Amts 3die Valgkreds S. Pedersen). — 3 Lærere fra Aalborg By, Aalborg- og Hjørring-Amt, andrage paa en den 16de Februar i Skjørring afholdt Lærereforamlings Begne, Rigsdagen om, at der i den nærmeste Fremtid ad Lovgivningens Vej firktes Skolelærerne paa Landet en virkelig og tids sparende Forbedring i deres Aaar. De henvise navnlig til, at Prisen paa alle Livsforbrønde er stegen saa stærkt, siden Lærersalningerne bestemtes, at hvis en endelig Lønningforhøielse ikke kan finde Sted, en midlertidig, strax indtrædende, som kunde bestemmes procentvis efter Embedernes Reguleringssum, dog maa anses for absolut nødvendig. Med Hensyn til den endelige Ordning